
KASAS SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Kasas 28/1)

طسّم

TÂ! SÎN! MÎM!

(Kasas 28/2)

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

Bunlar, apaçık Kitap'ın ayetleridir.

(Ahkaf 46/12)

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً ۗ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce Musa'nın kitabı vardı; hem bir rehber hem de Allah'ın ikramıydı. Onu tasdik eden bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki yanlış yapanları uyarsın ve güzel davrananlar için de bir müjde olsun.

(Kasas 28/3)

نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Sana Musa ile Firavun'un olaylarını, gerçeğine uygun olarak arka arkaya anlatacağız ki, inanan bir topluluk için faydalı olsun.

(Hud 11/120)

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Elçilerin haberlerinden kalbini kararlı kılacak her şeyi sana tam olarak anlatıyoruz. Onlarda konuyla ilgili hakikatler, öğüt ve müminler için akılda tutulması gereken bilgiler vardır.

(Yusuf 12/111)

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي
بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Onların hikâyelerinde sağlam duruşlu olanlar için dersler vardır. Bu uydurulabilecek bir söz değildir. Aksine önceki kitapları kendinde olanla doğrulayan, her şeyi açıklayan, inanıp güvenen bir topluluğa yol gösteren ve ikram olan bir kitaptır.

(Kasas 28/4)

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدَّبِحُ أَبْنَاءَهُمْ
وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

Firavun o ülkede baskıcı bir yönetim kurmuş ve halkını farklı kişilerin taraftarları şeklinde bölmüştü. Onlardan bir bölüğünü güçsüzleştirmeye çalışıyor, oğullarını boğazlatıp kızlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o bozguncu bir kişilikti.

(Ta Ha 20/79)

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى

Firavun halkını yoldan çıkarmış, doğru yolu göstermemişti.

(Zuhuruf 43/54)

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

Firavun, halkını aptal yerine koydu ama yine de ona boyun eğdiler. Çünkü onlar yoldan çıkmış bir halktı.

(Araf 7/127)

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرِكَ وَالْهَتَّاكَ
قَالَ سَنَقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

Firavun' un halkından itibarlı kişiler dediler ki “Şimdi Musa’yı ve halkını serbest mi bırakacaksın? Bırak da bu ülkede bozgunculuk çıkarsınlar; seni de, tanrılarını da bir kenara atsınlar.” Firavun dedi ki “Oğullarını öldürecek, kızlarını yaşatacağız. Onların tepelerine bineceğiz.”

(Araf 7/128)

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Musa halkına şöyle dedi: “Yardımlı doğrudan Allah’tan isteyin ve sabredin. Yeryüzü Allah’ındır. Kulları içinden uygun gördüğünü oraya mirasçı kılar. Mutlu son, Allah’tan çekinerek kendini koruyanların olacaktır.”

(Kasas 28/5)

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

Biz de o topraklarda güçsüzleştirilenlere iyilikte bulunmak, onları önderler yapmak ve bunların yerine geçirmek istiyorduk.

(Araf 7/129)

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ
وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

Dediler ki “Sen aramıza katılmadan da gelişinden sonra da ezilen hep biz olduk.” Musa şöyle dedi: “Belki de Rabbiniz, düşmanınızı etkisiz hale getirecek ve sizi onların yerine yerleştirecektir. Sonra da sizin ne yapacağınıza bakacaktır.”

(Nur 24/55)

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“Allah’ın, içinizden inanan ve iyi iş yapanlara sözü vardır; öncekilere verdiği gibi o yeri de kesinlikle onlara verecek, razı olduğu dini onlar için kökleştirecek ve korkularının ardından onları güvene kavuşturacaktır. Onlar bana kulluk eder, bir şeyi ortak koşmazlar. Bundan sonra da kendini doğrulara kapatanlar olursa yoldan çıkmış olurlar.”

(Kasas 28/6)

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ

Onlar için o topraklarda bir vatan oluşturacak ve Firavun'un, Haman'ın ve bunların ordularının korktuklarını başlarına getirecektik.

(Araf 7/137)

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ
فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

Bereketlerle doldurduğumuz o toprakların doğusunu ve batısını da ezmeye çalıştıkları halka verdik. Sabır göstermeleri sebebiyle Rabbinin İsrailoğullarına verdiği güzel söz böylece yerine gelmiş oldu. Firavun'un ve halkının yaptıkları işleri ve yükselttikleri bütün değerleri de yerle bir ettik.

(Enbiya 21/105)

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

Bütün zikirleri indirdikten sonra kitaplara şunu yazdık: “Yeryüzü iyi kullarıma kalacaktır.”

(Kasas 28/7)

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا
تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

Musa'nın anasının gönlüne şunu ilham ettik: “Musa'yı emzir, ona karşı bir kötülük olacağından korkunca da nehre bırak ama korkup üzülme; biz onu tekrar sana getireceğiz ve onu elçi yapacağız.”

(Ta Ha 20/39)

أَنِ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ
وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي

“Musa'yı sandığa koy, suya bırak da sular onu kıyıya atsın, benim de onun da düşmanı olan biri onu alsın” demiştik. Üzerine de katımızdan bir sevgi koymuştuk ki gözümüzün önünde yetişsin.”

(Kasas 28/8)

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا

خَاطِبِينَ

Firavun'un ailesi bulup aldılar ki, kendileri için düşman ve üzüntü kaynağı olsun. Çünkü Firavun, Haman ve her ikisinin ordusu suçlu durumdaydılar.

(Kasas 28/9)

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Firavun'un eşi dedi ki; “Bu benim için de senin için de bir göz bebeği olabilir. Onu öldürmeyin, belki işimize de yarar, belki de onu evlat ediniz.” Hiçbiri işin farkında değildi.

(Kasas 28/10)

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا إِنَّ كَادَتْ لِتُبَدِّي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Musa'nın anası, içinde bir umudu kalmamış olarak sabaha çıktı. Güvenini yitirmesin diye kalbini tutmasaydık neredeyse her şeyi açığa vuracaktı.

(Kasas 28/11)

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Anası, Musa'nın kız kardeşine “onu takip et” dedi. O da bir kenardan Musa'yı izledi ama onlar bunu da fark edemiyorlardı.

(Kasas 28/12)

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ

نَاصِحُونَ

Önceden onun, sütanalarını emmesini engellediğimizden kız kardeşi dedi ki: “O çocuğun bakımını üstlenecek bir aileyi size göstereyim mi; onlar ona iyi bakarlar.”

(Kasas 28/13)

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا

يَعْلَمُونَ

Böylece onu anasına geri getirdik ki, gözü aydın olsun ve üzülmesin. Bir de bilsin ki Allah’ın verdiği söz yerine getirilir. Ancak onların çoğu bunu bilmezler.

(Kasas 28/14)

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Musa olgunluk çağına erişip dengeli bir kişilik kazanınca ona hikmet ve ilim verdik. Güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Kasas 28/15)

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ

Musa, halkın onu fark edemeyeceği bir sırada şehre indi. İki kişinin öldüresiye kavga ettiklerini gördü; biri kendi halkından diğeri düşman tarafındandı. Kendi halkından olan, düşmanına karşı yardım istedi. Musa ona okkalı bir şamar indirerek işini bitirdi. “Bunu Şeytan yaptırdı; o insanı yoldan çıkaran açık bir düşmandır” dedi.

(Araf 7/16)

قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

Şeytan dedi ki “Madem beni aşırılığa sen sevk ettin, ben de senin doğru yolunun üstüne onlar için oturacağıma yemin ederim.

(Hicr 15/39)

قَالَ رَبِّ بِمَا آغْوَيْتَنِي لَأَزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أَعْوِيَتْهُمْ أَجْمَعِينَ

İblis dedi ki “Rabbim! Beni aşırılığa sevk etmene karşılık ben de bunlara dünyadakileri süsleyeceğim ve hepsini aşırılığa sevk edeceğim.

(Kasas 28/16)

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

“Rabbim! Ben kendimi kötü duruma soktum; suçumu ört, beni bağışla!” dedi. Allah da onu bağışladı. Çünkü onun bağışlaması çok, ikramı boldur.

(Nisa 4/17)

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah’ın kabul sözü verdiği tevbe, kendini tutamayarak kötülük işleyen sonra vakit geçirmeden tevbe edenlerin tevbesidir. Allah, onların tevbesini dönüşünü kabul eder. Allah bilir, doğru kararlar verir.

(Ahzab 33/69)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

Ey inanmış kimseler! Siz, Musa’yı incitenler gibi olmayın. Allah onu, hakkında söyledikleri şeylerden dolayı akladı. O, Allah katında değerli bir kişidir.

(Kasas 28/17)

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ

Musa dedi ki; “Rabbim! Bana ettiğin iyiliğe karşılık artık suçlulara arka çıkmayacağım.”

(Al-i İmran 3/135)

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ
الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Onlar, yüz kızartıcı bir suç işler veya kendilerini kötü duruma düşürürlerse Allah'ı hatırlar ve günahlarının bağışlanmasını isterler. Günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir? Bir de yaptıkları yanlışta, bile bile direnmezler.

(Kasas 28/18)

فَاصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ
مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ

Musa geceyi şehirde geçirdi; sürekli çevresini gözetliyordu. Bir de ne görsün, bir gün önce kendisinden yardım isteyen kişi feryat ederek yine yardım istiyordu. Musa ona dedi ki; “Yaramaz adamın teki olduğun çok açık .”

(Kasas 28/19)

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ
نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ
الْمُصْلِحِينَ

Musa kendisinin ve halkından olan kişinin düşmanını yakalamak isteyince adam dedi ki; “Musa, dün bir kişiyi öldürdüğün gibi beni de öldürmek mi istiyorsun? Senin bu ülkede hedefin sadece zorba biri olmak, yoksa arayı bulmak diye bir niyetin yok.”

(Kasas 28/20)

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَفْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُاتِمِرُونَ بِكَ لِيُقْتُلُوكَ

فَاخْرُجْ إِلَيَّ لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ

Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi ve “Musa! Üst düzeydekiler aralarında seni öldürmeyi tartışıyorlar, hemen çek git; ben senin iyiliğini isteyen biriyim.”

(Kasas 28/21)

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Musa korku içinde, ortalığı gözetleye gözetleyerek şehri terk etti. “Rabbim! Beni bu zalimler topluluğunun elinden kurtar” dedi.

(Kasas 28/22)

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ

Medyen’e doğru yönelince de şöyle dedi: “Umarım ki Rabbim beni doğru yola yöneltir.”

(Kasas 28/23)

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ

تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

Medyen suyunun başına varınca bir takım insanlar gördü, hayvanlarını suluyorlardı. Arkalarında iki kadın vardı; onlar da sürülerini engelliyordu. Musa onlara; “ne yapmak istiyorsunuz?” deyince; “Çobanlar çekilmeden hayvanlarımızı sulamayız. Babamız çok yaşlı” dediler.

(Kasas 28/24)

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ

Musa hemen onların hayvanlarını suladı. Sonra gölgeye çekildi de dedi ki; “Rabbim! Bana vereceğin her hayra ihtiyacım var.”

(Kasas 28/25)

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا

فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ

Derken o iki kadından biri utana sıkıla yürüyerek geldi ve dedi ki; “Babam seni çağırıyor, hayvanlarımızı sulamandan dolayı seni ödüllendirecek.” Musa babalarının yanına varıp da başından geçenleri anlatınca adam dedi ki; “Korkma! O zalimler topluluğundan kurtulmuşsun.”

(Kasas 28/26)

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ

İki kadından biri dedi ki, “Babacığım onu ücretle tutsana! Güçlü ve güvenilir olan bu kişi, senin ücretle tutacağın en iyi kişidir.”

(Kasas 28/27)

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حَجَّجَ فَإِنْ أَتَمَمْتَ

عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسْئُقَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

Babaları dedi ki “Yanımda sekiz yıl ücretle çalışman şartıyla bu iki kızımdan birini sana nikahlamak isterim. Eğer on yıla tamamlarsan o sana kalmıştır. Sana güçlük çıkarmak istemem. Allah gerekli desteği verirse benim iyi bir kimse olduğumu görürsün.”

(Kasas 28/28)

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ فَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

Musa dedi ki; “Bu, aramızda kalsın; iki süreden hangisini doldurursam doldurayım, benden bir şey istenmeyecek. Sözlerimize vekil olan Allah’tır.”

(Kasas 28/29)

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا

إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

Musa süreyi doldurunca ailesiyle yola çıktı. Tur tarafında bir ateş fark etti. Ailesine dedi ki, “Siz burada kalın. Bir ateş gördüğüme eminim. Belki oradan size bir haber getiririm. Bel ki de ateşin korundan getiririm de ısınırsınız.”

(Kasas 28/30)

فَلَمَّا آتَيْهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ

إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Musa oraya varınca vadinin sağ yamacından, o bereketli yerdeki ağaçtan şöyle seslenildi: “Bak Musa! Ben Allah’ım, bütün varlıkların Rabbiyim.”

(Şura 42/51)

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ
بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٌ

Allah bir insanla, vahiy veya perde arkasından yahut bir elçi gönderip gerekli gördüklerini izniyle ona vahyetmesi dışında bir yolla konuşmaz. O, yücedir, doğru karar verir.

(Ta Ha 20/12)

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

“Ben, evet ben! Senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar. Çünkü sen, kutsal Tuva vadisinde sin.

(Ta Ha 20/13)

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ

Ben seni seçtim. Şimdi sana bildirilecek şeyleri dinle.

(Ta Ha 20/14)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

Ben! Evet ben Allah'ım; benden başka ilah yoktur. Sen, bana kulluk et ve benim zikrim için namazı düzgün ve sürekli kıl.

(Kasas 28/31)

وَأَنْ أَلْقَىٰ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدَبِّرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا

تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ

“Değneğini bırak”. O da bırakınca değneğin küçük bir yılan gibi hareket ettiğini gördü, arkasına bakmadan geriye dönüp kaçtı. “Musa! Dön! Korkma! sen güvendesin.”

(Kasas 28/32)

أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ وَاضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ

فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

“Elini koynuna sok, pürüzsüz, bembeyaz çıkacaktır. Korkudan dağıldın, kendine gel! Bunlar, Rabbin tarafından Firavun’a ve ileri gelenlerine göstereceğin iki kanıttır. Onlar söz dinlemez bir topluluk haline geldiler.” diye seslenildi.

(Kasas 28/33)

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

Musa dedi ki: “Rabbim! Ben onlardan bir kişiyi öldürdüm; korkarım onlar da beni öldürür.”

(Şuara 26/13)

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ

Benim göğsüm daralır, dilim tutulur; sen Harun'u elçi yap!

(Şuara 26/14)

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

Bir de sorumlu tuttıkları bir suçum var; beni öldürmelerinden endişe ediyorum.”

(Şuara 26/15)

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ

Allah, “Asla” dedi. “İkiniz birlikte âyetlerimizle gidin. Biz sizinle beraberiz; olanı biteni duyarız.”

(Kasas 28/34)

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ

يُكَذِّبُونِ

“Kardeşim Harun... Onun konuşması benden güzeldir. Onu, beni onaylayan bir yardımcı olarak gönder. Beni yalancı sayarlar diye korkuyorum.”

(Şuara 26/12)

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

Musa dedi ki: “Rabbim! Beni yalancı yerine koyarlar diye korkuyorum.

(Şuara 26/13)

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ

Benim göğsüm daralır, dilim tutulur; sen Harun'u elçi yap.

(Ta Ha 20/24)

إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

Haydi, Firavun'a git. Çünkü o iyice azgınlaştı.”

(Ta Ha 20/25)

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي

Musa dedi ki “Rabbim! Göğsümü genişlet.

(Ta Ha 20/26)

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي

İşimi kolaylaştır,

(Ta Ha 20/27)

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي

Dilimdeki düğümü çöz.

(Ta Ha 20/28)

يَفْقَهُوا قَوْلِي

Çöz de sözlerimi iyi anlasınlar.

(Kasas 28/35)

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعُلُ لَكَمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ

اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ

“Elini kardeşinle daha da güçlendireceğiz. İkinize öyle bir makam vereceğiz ki ayetlerimiz karşısında onlar size ilişemeyecekler. Siz ikiniz ve size uyanlar, üstün geleceksiniz.”

(Ta Ha 20/42)

إِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

Kardeşini yanına al ve belgelerimle birlikte git. İkiniz de beni anmakta gevşeklik etmeyin.

(Ta Ha 20/43)

إِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى

Firavun’a gidin; o haddini aşdı.

(Ta Ha 20/44)

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ

Ona yumuşak söz söyleyin. Belki aklını başına alır veya korkar.”

(Ta Ha 20/45)

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ

Dediler ki “Rabbimiz! Bize karşı çok ileri gider veya haddi aşar diye korkuyoruz.”

(Ta Ha 20/46)

قَالَ لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ

“Korkmayın, ben sizinle beraberim; dinlerim ve görürüm” dedi.

(Kasas 28/36)

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي

أَبَائِنَا الْأُولَىٰ

Musa apaçık belgelerimizi onlara gösterince “Bunlar uydurulmuş büyüden başka bir şey değildir. Böylesini eski atalarımızdan da duymadık.”

(Bakara 2/170)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara “Allah’ın indirdiğini takip edin!” dense, “Hayır! Biz atalarımızı hangi yolda bulmuşsak, o yolu izleriz!” derler. Peki, ya ataları akıllarını bir şeye çalıştırmamış ve doğru yola da girmemişlerse?

(Lokman 31/21)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun" denince: "Babalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız" derler. Şeytan, babalarımı alevli ateşin azabına çağırması olsa da mı?

(Kasas 28/37)

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا

يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Musa dedi ki: "Rabbim, kendi katından gerçeği gösterenin kim olduğunu ve bu ülkenin sonunda kime kalacağını çok iyi bilir. Şurası kesin ki, yanlış yapanlar umduklarını bulamayacaklardır."

(Kasas 28/38)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى

الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Firavun dedi ki: "Ey devletliler! Sizin benden başka ilahınız olduğunu bilmiyordum. Haman, benim için çamuru pişir de bir kule yap; belki Musa'nın ilahına çıkarım. Ben gerçekten onun yalancının teki olduğunu düşünüyorum."

(Mümin 40/36)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ

Firavun: "Ey Haman! Bana yüksekçe bir kule yap; belki o yollara ulaşırım.

(Mümin 40/37)

أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ فَاطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ
عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ

Göklerin yollarına ulaşır da Musa'nın ilahını görürüm. Ben onun, gerçekten yalancı olduğunu düşünüyorum" dedi. Bu kötü tavrı, Firavun'a güzel göründü ve asıl yoldan engellendi. Firavun'un oyunu elbette boşa çıkacaktı.

(Kasas 28/39)

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ

Hem Firavun, hem de orduları, hak etmedikleri halde o topraklarda büyüklük taşıyor, huzurumuza döneceklerini asla beklemiyorlardı.

(Kasas 28/40)

فَأَخَذْنَا هُوَ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانَظَرُ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

Biz de onu alıp ordularıyla birlikte nehire gömdük. O zalimlerin sonunun nasıl olduğunu bir düşün.

(Duhan 44/23)

فَأَسْرَ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ

Allah da “Sen, kullarımla birlikte gece yola çık, ama takip edileceksiniz.”

(Duhan 44/24)

وَاتْرِكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ

“Denizi de olduğu gibi bırak. Çünkü onlar, boğulacak bir ordudur.”

(Kasas 28/41)

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ

Onları, cehenneme çağıran önderlere dönüştürmüştük. Kıyamet gününde de yardım görmeyecekler.

(Bakara 2/166)

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

Arkasından gidilen kişiler o gün, kendilerini takip edenleri terk ederler. Artık azabı görmüşler ve aralarındaki bütün bağlar kopmuştur.

(Kehf 18/52)

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

"Kurguladığınız ortaklarımı çağırın!" diyeceği gün onları çağıracaklar ama cevap vermeyeceklerdir. Aralarında bir uçurum oluşturmuşuzdur.

(Kasas 28/42)

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ

Bu dünyada dışlanmışlık peşlerini bırakmadı. Kıyamet günü de onlar çirkinleştirilmiş kimseler olacaklardır.

(Hud 11/96)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Şurası bir gerçek ki Musa'yı da ayetlerimizle ve açık bir delille elçi gönderdik,

(Hud 11/97)

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ

Onu Firavun'a ve önde gelen adamlarına gönderdik. Onlar Firavun'un emrine girmişlerdi. Oysa Firavun'un emri gerçeklere uymuyordu.

(Hud 11/98)

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ

Kıyamet günü halkının önüne düşecek, suya götürür gibi onları ateşe götürecektir. Başına varılan su ne kötü sudur! Ne kötü varıştır o varış!

(Hud 11/99)

وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بئسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ

Onlar bu dünyada da kıyamet gününde de lanetlenmişlerdir. Ne kötü ikramdır o ikram!

(Kasas 28/43)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى

وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Önceki nesilleri yok etmemizden sonra bu insanlar doğru bilgilerini kullansınlar diye Musa'ya Kitap verdik, insanlara gerçekleri gösteren, kılavuzluk eden ve ikram olan o Kitabı.

(İsra 17/2)

وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا

Musa'ya o Kitabı verdik ve onu İsrailoğullarına yol gösterici kıldık. Ey İsrailoğulları! Bu, benimle kendi aranızda bir vekil koymayasınız, diyedir.

(Enam 6/154)

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Zaten Musa'ya o Kitabı; iyi davranana iyiliklerimizi tamamlasın, her şeyi açıklasın, bir rehber ve bir ikram olsun diye vermiştik. Belki Rableriyle yüzleşeceklerine inanırlar.

(Kasas 28/44)

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Sen; Musa'ya görev verdiğimizde vadinin batı yamacında değildin; olup biteni gözlemlemiyordun.

(Kasas 28/45)

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ

آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

Üstelik yeni nesiller var ettik; uzun uzun yaşadılar. Medyenliler arasına yerleşip ayetlerimizi okuyan biri de değildin. Ama biz onlara elçiler göndermeye devam ettik.

(Kasas 28/46)

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَيْهِمْ مِنْ نَذِيرٍ

مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Musa'ya seslendiğimiz sırada sen Tur tarafında da değildin. Bunları Rabbinden bir ikram olarak öğrendin ki, senden önce kendilerine uyarıcı gelmemiş olan bir toplumu uyarasın. Belki bilgilerini doğru kullanırlar.

(Kasas 28/47)

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا

فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Bunu, kendi elleriyle yaptıklarından dolayı başlarına bir kötülük geldiğinde şöyle demesinler diye yaptık: "Ey Rabbimiz! Keşke bize bir elçi gönderseydin de, senin ayetlerine uyup biz de müminlerden olsaydık."

(Enam 6/156)

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَي طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لِعَافِينَ

Yoksa kalkar, "Kitap bizden önceki iki topluluğa indirilmişti. Biz onların okuduklarından habersiz kaldık." diyebilirdiniz.

(Enam 6/157)

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَفَدَّ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى
وَرَحْمَةً فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ
آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

Ya da şöyle diyebilirdiniz: "Eğer o Kitap bize indirilmiş olsaydı ona onlardan daha iyi uyardık." İşte size Rabbinizden açık bir belge, bir rehber ve bir ikram geldi. Bundan sonra Allah'ın ayetleri karşısında yalana sarılandan ve onlardan yüz çevirenden daha yanlış kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmelerine karşılık azabın kötüsü ile cezalandıracağız.

(İsra 17/15)

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

Kim yola gelirse kendi yararına gelir, kim de yoldan çıkarsa kendi zararına çıkar. Kimse kimsenin yükünü çekmez. Biz bir elçi göndermeden azap etmeyiz.

(Ta Ha 20/134)

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَا هُم بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِّن
قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ

Elçi gelmeden onları bir azap ile etkisizleştirseydik, derlerdi ki “Rabbimiz! Böyle aşağılık hale düşüp sürünmeden önce keşke bir elçi gönderseydin de senin ayetlerine uymuş olsaydık.”

(Kasas 28/48)

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ

Fakat onlara katımızdan, bütünüyle gerçek olan gelince şöyle dediler: “Musa’ya verilenin bir benzeri ona da verilseydi, olmaz mıydı?”. Bu anlayışta olanlar daha önce Musa’ya verileni görmezlikten gelip de “Bunlar birbirinin destekçisi iki büyücü; biz onların getirdiği hiçbir şeyi tanımıyoruz.” dememişler miydi?

(Araf 7/132)

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

Derlerdi ki “Bizi büyülemek için hangi mucizeyi getirirsen getir, sana inanacak değiliz.”

(Ta Ha 20/63)

قَالُوا إِنَّ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا
بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَىٰ

Dediler ki “Bu ikisi iki büyücüdür. Sizi büyüleriyle yerinizden yurduzdan etmek ve örnek düzeninizi ortadan kaldırmak istiyorlar.”

(Kasas 28/49)

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

De ki, eğer samimiyseniz doğru yolu, bu ikisinden daha iyi gösteren bir kitabı Allah katından getirin de ona uyayım.

(Kasas 28/50)

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ

هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Sana cevap vermezlerse bil ki, sırf arzularının peşine düşmüşlerdir. Allah'ın yolundan çıkıp kendi arzusunun peşine düşmüş olandan daha sapık kim olabilir. Allah, yanlışlar içinde olan bir toplumu yola getirmez.

(Ta Ha 20/95)

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ

Musa, Samiri'ye dönerek: "Senin derdin ne?" dedi.

(Ta Ha 20/96)

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

Samiri dedi ki "Ben onların göremediklerini görmüş, senin yoluna sıkı sıkıya bağlanmıştım. Ama onu daha sonra hayatımdan çıkardım; hepsi bu. Canım böyle istedi."

(Ta Ha 20/97)

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ يُخْلَفَهُ وَانظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

Musa: "Öyleyse def ol!" dedi. "Yaşadığım sürece senin cezan 'Bana dokunmayın!' demendir. Senin için kaçamayacağın bir gün de var. Yanından ayrılmadığın ilahını gör şimdi. Onu ateşte eritecek sonra da toz halinde denize serpeceğiz.

(Casiye 45/23)

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوِيَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Kendi arzusunu kendine ilah edineni gördün mü? Allah onu, bilgili olmasına rağmen sapık saymıştır. Sanki Allah onun kulağına ve kalbine mühür basmış, gözünün üstüne de perde çekmiştir. Allah kabul etmedikten sonra, kim onu doğru yolda sayabilir. Bilginizi kullanmayacak mısınız?"

(Kasas 28/51)

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Bu sözleri onlar için peş peşe sıraladık. Belki kafalarını çalıştırdılar.

(Kasas 28/52)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

Kendilerine daha önce kitap verdiklerimiz bu kitaba da inanacaklardır.

(Bakara 2/121)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Kendilerine verdiğimiz Kitaba hakkıyla uyanlar bu Kitaba da inanırlar. Kaybedenler, bunu görmezlikte direnenlerdir.

(Ankebut 29/47)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

İşte böyle; bu Kitabı sana biz indirdik. Önceden kendilerine Kitap verdiklerimiz buna inanacaklardır. Çevrendekilerden de ona inanacaklar vardır. Ayetlerimizi görmezlik edenlerden başka hiç kimse onları bile bile inkar etmez.

(Al-i İmran 3/113)

لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

Hepsi bir değildir; Ehl-i Kitap içinde dik duruşlu bir topluluk da vardır. Onlar gecenin bölümlerinde Allah'ın âyetlerini, O'na boyun eğerek okurlar.

(İsra 17/107)

قُلْ أَمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ
لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

De ki “Siz ona ister inanın, ister inanmayın. Daha önce kendilerine bu konuda bilgi verilmiş olanlara Kur’ân okunduğu zaman çenelerinin üstüne kapanıp secde ederler.

(İsra 17/108)

وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا

Derler ki “Rabbimize boyun eğerez; demek ki Rabbimizin verdiği söz gerçekleşmiş.”

(İsra 17/109)

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا

Çenelerinin üstüne kapanır ağlarlar. Bu onların saygısını artırır.

(Kasas 28/53)

وَإِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

Onlara okununca şöyle diyeceklerdir: Biz ona inandık; o Rabbimizden gelen gerçek kitaptır. Biz daha önce de Rabbimize teslim olmuş kimselerdik.

(Kasas 28/54)

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

يُنْفِقُونَ

Onlara iki kez ödül verilecektir. Bu ödüller, sabretmelerinin, kötülüğü iyilikle savmalarının ve verdiğimiz rızıktan hayra harcamalarının karşılığıdır.

(Furkan 25/75)

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا

Gösterdikleri sabra karşılık onlar yüksek sarayla ödüllendirilecek, orada selamet dilekleriyle karşılanırlar.

(Furkan 25/76)

خَالِدِينَ فِيهَا حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا

Orada ölümsüz olacaklardır; ne güzel kalma yeri, ne güzel yerleşme yeridir o.

(Hadid 57/28)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Allah'tan çekinerek kendinizi koruyun ve O'nun elçisine tam güvenin ki size ikramından iki pay versin, içinde yürüyeceğiniz bir nur oluştursun ve sizin durumunuzu düzelsin. Allah bağışlar ve ikramı boldur.

(Kasas 28/55)

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا

نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

Bunlar, gerçek dışı sözler işitince de yüz çevirip şöyle derler: “Bizim işimiz bize, sizin işiniz size. Size selam olsun! Biz cahillere takılmayız.”

(Furkan 25/63)

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

Rahmanın kulları yeryüzünde alçak gönüllülükle yürüyen kimselerdir. Kendini bilmezler onlara sataşınca “size selamet dileriz.” derler.

(Kasas 28/56)

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Sen istediğini doğru yola getiremezsin ama Allah, yapması gerekeni yapamı doğru yola getirir. Kimin doğruya yöneldiğini en iyi o bilir.

(Kasas 28/57)

وَقَالُوا إِن نَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نَتَّخِطَفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمْكِن لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَى إِلَيْهِ

ثَمَرَاتِ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Size diyorlar ki; “Eğer doğru yola, seninle birlikte biz de girsek, yerimizden, yurdumuzdan ediliz.” Dokunulmaz ve güvenli olan bir bölgeye onları biz yerleştirmedik mi? Oraya her yerden her türlü ürün; ayrıca katımızdan da bir rızık getirilir. Ancak, onların pek çoğu bunu bilmez.

(Enfal 8/26)

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ
وَآيَدِكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Hatırlayın bir zamanlar siz, bulunduğunuz yerde ezilen bir azınlıktınız; insanların sizi kapıp kaçırmaktan korkuyordunuz. Allah, size yer yurt verdi, yardımı ile sizi destekledi, temiz rızıklarla rızıklandırdı. Belki görevlerinizi yerine getirirsiniz.

(Ankebut 29/67)

أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَتَّخِطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِالنِّعْمَةِ
اللَّهِ يَكْفُرُونَ

Çevrelerinde insanlar kaçırılırken kendileri için saygın ve güvenli bir yer oluşturduğumuzu görmüyorlar mı? Batıla inanacaklar da Allah’ın iyilik ve ikramını görmezlikten mi gelecekler?

(Neml 27/91)

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ

De ki; “Ben bu şehrin Rabbine kulluk etme emri aldım. Burayı harem bölgesi yapan odur; her şey onundur. Bana, Müslümanlardan olmam emredilmiştir.”

(Neml 27/92)

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

“Bir de Kur’an’a uyma emri aldım.” Yola gelen kendisi için gelir. Yoldan çıkan olursa ona de ki, “Ben sadece uyarıda bulunan bir kişiyim.”

(Kasas 28/58)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتَلَّكَ مَسَاكِينُهُمْ لَمْ تَسْكُنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا

وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

Biz geçim bolluğu içinde şımarmış nice kentleri yok ettik. İşte oturdukları yerler! Onlardan sonra pek az kullanıldı. Onların varisi biz olduk.

(Sebe 34/34)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

Bir yere elçi gönderdiğimizde onların şımartılmış takımı şunu söyler: "Biz sizinle gönderilen şeyleri görmek istemiyoruz".

(Sebe 34/35)

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

Bir de şunu derler: "Malları çok olanlar biziz, evladı çok olan da. Biz azap görecek de değiliz".

(İsra 17/16)

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا

Bir kenti yaşanmaz hale getirmek istersek önce oranın ileri gelenlerine emirlerimizi ulaştırırız. Onlar, orada yoldan çıkarlar ve cezanın şartları olgunlaşır. Sonra orayı yerle bir ederiz.

(Hicr 15/23)

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

Biziz, elbette Biz! Hayat veren de öldüren de! Her şeyin varisi Biziz!

(Meryem 19/40)

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

Yeryüzüne ve üzerindeki herkese mirasçı olacak olan Biziz. Dönüş Bizedir.

(Kasas 28/59)

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَّهَاتِ رُسُلًا يَلْتَمُوا عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا

مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

Senin Rabbin, kendilerine âyetlerini okuyacak bir elçiyi merkezlerine göndermeden hiçbir yeri etkisizleştirmez. Etkisizleştirdiği kentler, sadece halkı yanlışlar içinde olanlardır.

(Hicr 15/4)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ

Biz hiç bir kenti belli bir kitabı olmadan etkisizleştirmedik.

(Şuara 26/208)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ

Uyarıcıları olmayan hiçbir yeri yok etmedik.

(İsra 17/15)

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ
أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

Kim yola gelirse kendi yararına gelir, kim de yoldan çıkarsa kendi zararına çıkar. Kimse kimsenin yükünü çekmez. Biz bir elçi, bir kitap göndermeden azap etmeyiz.

(Ahkaf 46/27)

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Çevrenizdeki nice kentleri de etkisizleştirmişizdir. Halbuki yanlışlarından dönsünler diye onlara âyetlerimizi değişik biçimlerde anlatmıştık.

(Kasas 28/60)

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Size verilen her şey, dünya hayatının bir varlığı ve süsüdür. Allah'ın katındakiler ise hem daha iyi, hem de kalıcıdır. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

(Al-i İmran 3/14)

رُزِقَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ
وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْمَآبِ

Kadınlar, çocuklar, yığınla altın ve gümüş, cins atlar, büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar ve ürünler insana, içi gidecek kadar süslü gösterilmiştir. Bunlar, dünya hayatının menfaatleridir. Kalıcı güzellikler, Allah katındadır.

(Hadid 57/20)

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرِيَهُ مُسْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Bilin ki dünya hayatı bir oyun, bir oyalanma, bir süs, mallar ve çocuklarla övünme yarışından ibarettir. Bu hayat, bitirdiği bitkilerle çiftçileri hayran bırakan bereketli yağmura benzer. Sonra bitki kurur; onu sararmış görürsün, arkasından da çer-çöpe dönüşür. Ama Ahirette hem ağır bir azap hem de Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir yararlanma dışında bir şey değildir.

(Enfal 8/28)

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

Bilin ki mallarınız da çocuklarınız da imtihan içindir. Büyük ödül, yalnız Allah katındadır.

(Nahl 16/96)

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

Sizin yanınızda olan tükenir, Allah'ın yanındakiler kalıcı olur. Sabırlı olanların ödülünü yaptıklarının en güzeline göre veririz.

(Ankebut 29/64)

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوَ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

Şu yaşanan hayat, bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Asıl hayat, son yurttaki hayattır; keşke bilseler.

(Enam 6/32)

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَلِلدَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Dünya hayatı bir oyun ve oyalanmadan başka nedir ki? Kendini koruyanlar için hayırlı olan, o son yurttur. Aklınızı kullanmıyor musunuz?

(Kasas 28/61)

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

مِنَ الْمُحْضَرِينَ

Kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz ve o vaat edileni hak eden kimse, dünya hayatının varlığı ile zengin kıldığımız ama kıyamet günü yaka paça getirilecek olan kimse gibi olur mu?

(Al-i İmran 3/162)

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Allah'ın rızasının peşinde olan kimse, hiç Allah'ın gazabına uğrayan kimse gibi olur mu? Gazaba uğrayanın varıp kalacağı yer cehennemdir. Ne kötü hale gelmektir o!

(Enam 6/122)

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ölü gibiyken can verip insanlar arasında yolunu aydınlatığımız kişi, girdiği karanlıklardan çıkmayan kişi gibi olur mu? Kafirlerle yaptıkları işler, işte böyle süslü gösterilir.

(Muhammed 47/14)

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

Rabbinden gelen açık bir belgeye dayanan kişi, yaptığı kötülükler kendine güzel görünen kişi gibi olur mu? Onlar kendi keyiflerine göre davranırlar.

(Secde 32/18)

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ

İnanan bir kişi, yoldan çıkan gibi olur mu? Bunlar birbirlerine denk değillerdir.

(Secde 32/19)

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İnanan ve iyi iş yapanların alacakları karşılık, konuk olarak yerleşecekleri cennetlerdir.

(Secde 32/20)

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوِيَهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ
ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

Yoldan çıkanların yerleşecekleri yer de Cehennemdir. Ne zaman oradan çıkmak isteseler "Yalanlayıp
durduğunuz ateşin azabını tadın!" denilerek, gerisin geri yerlerine götürülürler.

(Kasas 28/62)

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Allah onlara şöyle seslenecektir: "Bana eş olarak kurguladıklarınız nerede?"

(Kasas 28/63)

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ

مَا كَانُوا مِنَّا يَعْبُدُونَ

Cezayı hak edenler diyecekler ki: "Rabbimiz! Bunlar, hayallere daldırdığımız kimselerdir; tıpkı
bizim daldığımız gibi daldırdık. Onlardan ilişkimizi kesip sana yöneldik. Zaten kulluk ettikleri
yalnız biz değildik".

(Saffat 37/29)

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

Onlar da şöyle cevap verirler: "Hayır, siz inanan kimseler değildiniz.

(Saffat 37/30)

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَآغِينَ

Bizim sizin üzerinizde bir üstünlüğümüz olamazdı. Aslında sizler taşkınlık eden kimselerdiniz.

(Saffat 37/31)

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ

Rabbimizin bizim aleyhimizdeki sözü kesinleşti; çaresi yok, biz o azabı çekeceğiz.

(Saffat 37/32)

فَاغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ

Sizi hayallere daldırdık ama o hayallere biz de dalmıştık.”

(Saffat 37/33)

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

Onlar o gün o azabı birlikte çekerler.

(Saffat 37/34)

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

Biz suçlulara, işte böyle davranırız.

(Saffat 37/35)

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ

Onlara: “Allah’tan başka ilah yoktur.” denilince büyüklenirlerdi.

(İbrahim 14/21)

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعْفُوعُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا
مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ عَنَّا أَمْ صَبْرُنَا مَا
لَنَا مِنْ مَحِيسٍ

Ahirette hepsi Allah’ın huzuruna çıkarılır. Zayıflar, kendini büyük görenlere derler ki “Biz sizin arkanızdaydık. Allah’ın azabından bizi bir şekilde kurtarabilirsiniz, değil mi?” Onlar şöyle derler: “Allah bizi yola getirseydi biz de sizi yola getirirdik. Artık sızlansak da bir, katlansak da... Bizim için bir kurtuluş yoktur.”

(Mümin 40/47)

وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعْفُوعُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ
مُعْتَدُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

Ateşin içinde birbirlerine baskın gelmeye çalışırken, güçsüzler, büyük saydıkları kişilere şöyle derler: "Biz size uyan kimselerdik. Şimdi ateşin bir parçasını olsun bizden savarsınız değil mi?"

(Mümin 40/48)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ

Büyük gördükleri kişiler şöyle derler: "Biz hepimiz ateşin içindeyiz. Allah kulları arasında hükmünü verdi."

(Meryem 19/82)

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا

Böyle şey olmaz. O uydurdukları ilahlar, bunların yaptığı kulluğu tanımayacak, bunlara karşı çıkacaklardır.

(Yunus 10/28)

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائِكُمْ فَرَيْلْنَا بَيْنَهُمْ
وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

Onların hepsini topladığımız gün Allah'a ortak uyduranlara "Sizler ve ortak saydıklarınız! Olduğunuz yerde kalın!" diyeceğiz, sonra da aralarını ayıracağız. Ortak saydıkları diyecekler ki "Siz sadece bize kul olmuyordunuz ki!"

(Yunus 10/29)

فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغَافِلِينَ

"Aramızda şahit olarak Allah yeter. Bize kulluk ettiğinizi, gerçekten fark edememiştik."

(Enbiya 21/98)

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

Hem siz, hem de Allah ile aranızda koyarak kulluk ettikleriniz cehennem odunudur. Siz oraya gireceksiniz.

(Enbiya 21/99)

لَوْ كَانَهُمْ لَهَادُوا إِلَى اللَّهِ مَا رَبَّوْهَا وَكُلُّ فِيهَا خَالِدُونَ

Bunlar ilah olsalardı oraya girmezlerdi. Hepsi orada, ölümsüz olacaklardır.

(Kasas 28/64)

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ

"Eş koştuklarınızı çağırın" denecek; onlar da çağıracaklar ama çağrılarına cevap alamayacaklar. Artık azap önlerindedir. Keşke doğru yola girmiş olsalardı.

(Kehf 18/52)

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ
مُوبِقًا

"Kurguladığınız ortaklarımı çağırın!" diyeceği gün onları çağıracaklar ama cevap vermeyeceklerdir. Aralarında bir uçurum oluşturmuşuzdur.

(Bakara 2/165)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

Kimi insanlar, Allah'a benzer nitelikler yükleyerek, O'nunla aralarına koyduklarını ilah edinir ve onları, Allah'ı sever gibi severler. İnanıp güvenenlerin Allah sevgisi çok güçlüdür. Bu yanlışı yapanlar, bütün gücün Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın cezasının, işledikleri suçla orantısını, o azabı gördüklerinde anlayacakları gibi keşke şimdiden anlasalar!

(Bakara 2/166)

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

Arkasından gidilen kişiler o gün, kendilerini takip edenleri terk ederler. Artık azabı görmüşler ve aralarındaki bütün bağlar kopmuştur.

(Kasas 28/65)

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

Onlara seslendiği gün "Elçilere ne cevap verdiniz?" diye soracaktır.

(Kasas 28/66)

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ

O gün haber kaynakları tükenir. Birbirlerine bir şey de soramazlar.

(Kasas 28/67)

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ

Tevbe edip inanmış ve iyi işler yapmış olan kimsenin, umduğuna kavuşması beklenir.

(Furkan 25/70)

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Ancak dönüş yaparak tevbe eden, inanıp güvenen ve iyi iş yapan başka. Allah onların kötülüklerini iyiliğe çevirir. Allah bağışlar, ikram eder.

(Furkan 25/71)

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

Kim dönüş yapıp iyi iş yaparsa gerçekten Allah tevbesini kabul etmiş olur.

(Kasas 28/68)

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Senin Rabbin, onların tercih etme hakları olan şeylerden gerek görüp tercih ettiğini yaratır.
Allah, onların ortak saydıklarından uzak ve yücedir.

(Kasas 28/69)

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

Senin Rabbin, onların içlerinde saklı olanı da bilir, açığa vurduklarını da.

(Kasas 28/70)

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Rabbin Allah'tır. Ondan başka ilah yoktur. Şimdi de, daha sonra da, her yaptığını güzel yapmak Ona mahsustur. Karar Onundur. Onun huzuruna çıkarılacaksınız.

(Kasas 28/71)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمُ

بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ

De ki, hiç düşündünüz mü; Allah geceyi kıyamete kadar sürdürse, Allah'ın dışında size ışık getirecek ilah kimdir? Dinlemiyor musunuz?

(Kasas 28/72)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم

بَلِيلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

De ki, hiç düşündünüz mü; Allah gündüzü kıyamete kadar sürdürse, Allah'ın dışında size rahatlayacağınız geceyi getirecek ilah kimdir? Görmüyor musunuz? ”

(Kasas 28/73)

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Hem rahatlayasınız, hem de verdiklerini arayasınız diye geceyi ve gündüzü yaratması onun size ikramıdır; belki teşekkür edersiniz.

(Mümin 40/61)

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

Dinlenesiniz diye geceyi sizin için oluşturan Allah'tır. Gündüzü de aydınlatıcı yapmıştır. Şurası bir gerçek ki Allah'ın insanlara ikramı çoktur ama insanların çoğu teşekkür etmezler.

(Kasas 28/74)

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

O gün Allah onlara seslenecek: “Hani, nerede o sizin varsaydığınız ortaklarım?”

(Enam 6/22)

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَائِكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Bir gün onların hepsini toplayacağız sonra müşriklere şöyle diyeceğiz: “Hayal kurup ortak saydıklarınız nerede?”

(Enam 6/23)

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

Onları sıkıntıya sokan şey şu sözleri olacaktır: “Rabbimiz Allah'a yemin ederiz ki bizler müşrik değiliz.”

(Enam 6/24)

أُنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Baksana; kendilerine karşı nasıl da yalan söylemişler? Ortak diye uydurdukları da kaybolup gidecektir.

(Hud 11/21)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Onlar, kendilerine yazık etmiş kimselerdir. Uydurdukları şeyler de kaybolup gidecektir.

(Kasas 28/75)

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا

كَانُوا يَفْتَرُونَ

Her toplumun içinden bir şahit çıkardığımız ve onlara; “Haydi, delilinizi getirin.” dediğimiz sırada söyleriz. O sırada bunlar, Allah’ın haklı olduğunu öğrenmiş olurlar. Zaten uydurup durdukları şey de kaybolup gitmiştir.

(Nisa 4/41)

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا

Her toplumdan bir şahit getirdiğimiz zaman onların hali nice olacaktır!? Seni de bunlara şahit getireceğiz.

(Yunus 10/30)

هُنَالِكَ تَتْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلِيهِمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Kim ne yapmışsa orada ortaya çıkacaktır. Hepsi de kendilerine gerçek anlamda yakın olan Allah’ın huzuruna getirilmiş olur ve uydurdukları bütün ortaklar onlardan uzaklaşır.

(Kasas 28/76)

إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ

بِالْعَصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ

Karun Musa'nın kavmindendi; zamanla onları ezmeye başladı. Halbuki ona öyle hazineler vermiştik ki anahtarlarını taşımak güçlü bir topluluğa bile ağır geliyordu. Kavmi ona şöyle demişti: “Şımarma Allah şımaranları sevmez.”

(Kasas 28/77)

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ

الْيَتِيمَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

Allah'ın sana verdikleri ile ahiret yurduna yönel. Dünyadan da payını unutma. Allah sana nasıl iyilikte bulundursa sen de başkalarına, o şekilde iyilikte bulun. Buralarda bozgunculuk yapmaya çalışma, Allah bozguncuları sevmez.”

(Kasas 28/78)

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ

أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

Dedi ki; “Bu bana, bende bir ilimden dolayı verildi”. Karun bilmiyor muydu ki, Allah kendinden önce nice nesilleri yok etti; hem de onlar daha güçlü ve daha zengindiler. Suçlulara suçlarını sormaya gerek duyulmaz.

(Araf 7/131)

فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَّا
إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

İşleri iyi gidince “Biz bunu hak ettik.” derler, sıkıntı bastırıldı mı onu da Musa'nın ve beraberindekilerin uğursuzluğuna bağlarlardı. Bakın, onlar için asıl uğursuzluk Allah katında olandır. Ama çokları bunu bilmez.

(Zümer 39/49)

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ
فِتْنَةٌ وَلَكِنَّا أَكْثَرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ

İnsanın başı sıkışınca bize yalvarır. Sonra iyilik yaparak ona bir fırsat versek “Bu, bana bendeki bir ilme karşılık verildi” der. Oysa fırsat verilmesi bir fitne, kendilerini yakan bir imtihandır ama çoğu bunu bilmez.

(Kasas 28/79)

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ
قَارُونَ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

Sonra bütün haşmetiyle halkının karşısına çıktı. Dünyalık arzusu içinde olanlar dediler ki, “Ah keşke Karun’a verilenin bir benzeri bizde de olsa? O gerçekten büyük bir paya sahip!”

(Ta Ha 20/131)

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ
رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

Dünya hayatının süsü olarak, kendilerini imtihan için üst üste nimetler verdiğimiz kişilere imrenme. Rabbinin vereceği rızık daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

(Kasas 28/80)

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنِ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا
الصَّابِرُونَ

Kendilerine ilim verilenler de şöyle dediler: “Yazık size! Allah’ın, inanan ve iyi işler yapanlara vereceği karşılık daha iyidir. O da sabırlı olanlardan başkasına verilmez.”

(Kasas 28/81)

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنْ

الْمُنْتَصِرِينَ

Nihayet onu, yeriyle yurduyla birlikte batırdık. Allah'tan başka ona yardımcı olacak bir ekip ortaya çıkmadı. Herhangi bir yardım da görmedi.

(Ankebut 29/39)

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا
كَانُوا سَابِقِينَ

Karun, Firavun ve Haman... Musa onlara açık belgelerle gelmişti. Musa kendilerine açık mucizelerle gelmişti de onlar hemen kendilerini o yerin büyüğü gördüler. Kaçıp kurtulacak değillerdi.

(Ankebut 29/40)

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ
خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ

Bunların hepsini, işlediği günah yüzünden cezaya çarptırdık. Kimine taş yağdırdık. Kimi korkunç bir sese tutuldu. Kimini yerin dibine geçirdik. Kimini de suda boğduk. Allah onlara yanlış yapmıyordu, yanlışları onlar, kendilerine yapıyorlardı.

(Kasas 28/82)

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيُكَانُّ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ

عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيُكَانَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

Düne kadar onun yerinde olmak isteyenler şöyle demeye başladılar: “Vay be! Demek ki Allah, koyduğu kurala göre kiminin önüne rızkı yayar kimine de belli bir ölçüye göre vermiş. Allah yüzümüze bakmasaydı bizi de batırırdı. Vay be! Demek ki ayetleri görmezlikten gelenler umduklarına kavuşamazlarmış.”

(Rad 13/26)

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرَحُوا بِالحَيَوةِ الدُّنْيَا وَمَا الحَيَوةُ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ

Allah, koyduğu kurala göre kiminin önüne rızkı yayar kimine de belli bir ölçüye göre verir. Onlar dünya hayatıyla mutlu olurlar. Oysa dünya hayatı ahirete göre sadece bir kez yararlanmadır.

(Şura 42/27)

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ نُنزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ
خَبِيرٌ بَصِيرٌ

Allah, rızkı kullarının önüne serseydi yeryüzünde taşkınlık ederlerdi. Ancak o, rızkı kullarına belirlediği ölçüde indirir. O her şeyin içyüzünü bilir ve her şeyi görür.

(Kasas 28/83)

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ

İşte son yurt!.. Orası yeryüzünde büyüklük taslama ve bozgunculuk yapma arzusunda olmayanlar içindir. İyi son, korunanlar içindir.

(Kasas 28/84)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Kim iyilik yapmış olarak gelirse, daha iyisini bulur. Kim de kötülük yapmış olarak gelirse, kötülük yapmış olanlara sadece yaptıklarının karşılığı verilir.

(Rahman 55/60)

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ

İyiliğin karşılığı iyilikten başka ne olabilir?

(Neml 27/89)

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَرَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ

Kim güzel iş yapmış olarak gelirse, daha güzelini bulur. Onlar, o günün korku ve dehşetinde güvende olurlar.

(Kasas 28/85)

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Kur'an'ı sana görev olarak yükleyen Allah, elbette seni döneceğin yere döndürecektir. De ki: "Doğruyu getirenin kim olduğunu, kimin de açık bir sapıklıkta olduğunu en iyi Rabbim bilir."

(Nahl 16/125)

أَدْعُ إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Sen Rabbinin yoluna, hikmetle ve güzel öğütle çağır. Onlarla en güzel şekilde mücadele et. Senin Rabbin, yolundan sapanları iyi bilir, doğru yolda olanları da iyi bilir.

(Kasas 28/86)

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوا أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ

Böyle bir kitabın sana verileceğini hiç beklemiyordun. Bu, sadece Rabbinin bir ikramı olarak sana verildi. Sakın o nankörlere arka çıkma.

(İsra 17/86)

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا

Tercihimiz farklı olsaydı sana vahyettiğimizi geri alırdık da bize karşı seni koruyacak bir vekil bulamazdın.

(İsra 17/87)

إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا

Geri alınmaması sadece Rabbinin ikramıdır. O'nun sana iyiliği büyüktür.

(Kasas 28/87)

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ

Sana indirildikten sonra sakın seni Allah'ın ayetlerinden engellemesinler. Sen Rabbine çağır; asla müşriklerden olma.

(Yunus 10/105)

وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Sen yüzünü dosdoğru bu dine çevir. Sakın Allah'a ortak koşanlardan olma.

(Yusuf 12/108)

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ

De ki: “Bu benim yolumdur; basiretle /kesin inanç ve sağlam delille Allah’a çağırıyorum; ben de bana uyanlar da öyle. Allah her türlü eksiklikten uzaktır. Ben müşriklerden değilim.”

(Kasas 28/88)

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ

تُرْجَعُونَ

Allah ile birlikte bir başka ilahı yardıma çağırma. Allah'tan başka ilah yoktur. Allah dışında her şey etkisizleşecektir. Karar yetkisi ondadır. Hepiniz ona döndürüleceksiniz.

(Enam 6/56)

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا اتَّبِعْ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُمْ إِذَا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

De ki “Allah ile aranızda koyup yardım istediklerinize kul olmam, bana yasaklanmıştır. Ben, sizin arzularınıza da uymam. Öyle yapсам sapıtılmış olurum ve doğru yolda olamam.

(Mümin 40/66)

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي
وَأُمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ

De ki “Allah ile kendi aranızda koyup yardıma çağırıklarınıza kul olmam, bana yasaklandı. Bu yasak, Rabbimden bana, açık âyetler geldiği vakit kondu. Ben varlıkların Rabbine teslim olma emri aldım.”
